

Arrest

nr. 347 434 van 28 mei 2026
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat P. V. CIOTOTISAN
Henri Jasparlaan 113
1060 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 26 mei 2026 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 15 mei 2026 tot terugdrijving (bijlage 11).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. V. CIOTOTISAN, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Verzoeker wordt op 15 mei 2026 staande gehouden op de luchthaven Brussel Nationaal. Luidens het grensverslag dat zich in het administratief dossier bevindt, heeft hij aangegeven een verzoek om internationale bescherming te willen indienen. Verzoeker wordt daarop in het bezit gesteld van een bijlage 25.

Diezelfde dag wordt een beslissing tot terugdrijving genomen. Dit is de bestreden beslissing.

Op 26 mei 2026 wordt het dossier door de dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de Commissaris-generaal).

2. De drie cumulatieve voorwaarden van de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. Overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Naar luid van de vierde paragraaf van artikel 39/82 van dezelfde wet kan de vreemdeling die het voorwerp is van een verwijderingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Artikel 43, §1, eerste lid van het PR RvV bepaalt in die context dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. De voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid

2.2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij wordt vastgehouden met het oog op terughrijving, en dat de behandeling van de gewone vordering tot schorsing te laat zal komen om de verwezenlijking van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel te verhinderen.

2.2.2. De Raad wijst erop dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 15 mei 2026 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en in het bezit werd gesteld van een bijlage 25. Op 26 mei 2026 werd het dossier door de dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan de Commissaris-generaal.

Artikel 49/3/1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Geen maatregel tot verwijdering van het grondgebied of tot terughrijving kan gedwongen worden uitgevoerd ten aanzien van de verzoeker vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming, en tijdens de behandeling van dit verzoek door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, met uitzondering van de verzoeker bedoeld in artikel 57/6/2, § 3.”

Het blijkt niet dat de Commissaris-generaal al een beslissing heeft genomen over het verzoek om internationale bescherming. Op het ogenblik van het indienen van de huidige vordering, en op het ogenblik van de terechtzitting, is er dus een verzoek om internationale bescherming in behandeling.

Verder stelt de Raad vast dat verzoeker geen “verzoeker bedoeld in artikel 57/6/2, § 3” van de Vreemdelingenwet is, nu het in casu een eerste verzoek om internationale bescherming betreft en geen “tweede volgend verzoek of meer”.

De uitvoerbaarheid van de bestreden beslissing is dus overeenkomstig het bepaalde in artikel 49/3/1 van de Vreemdelingenwet van rechtswege opgeschort zolang door de Commissaris-generaal geen beslissing wordt genomen in het kader van dit eerste verzoek om internationale bescherming van verzoeker. Er kan bijgevolg slechts worden vastgesteld dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing reeds is geschorst. Overigens stelt de Raad vast dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel waarop verzoeker zich beroept volledig is gesteund op zijn asielmotieven. Mocht de Commissaris-generaal een negatieve beslissing nemen inzake het verzoek om internationale bescherming, dan staat hiertegen eveneens een beroep met schorsende werking open bij de Raad op grond van artikel 39/70 van de Vreemdelingenwet.

In de gegeven omstandigheden kan niet worden vastgesteld dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing imminent is en dat de behandeling van de vordering volgens de gewone procedure te laat zal komen om de verwezenlijking van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel te verhinderen. Het gegeven dat verzoeker zich in een welbepaalde plaats, zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet bevindt, doet hieraan geen afbreuk, net zomin als zijn argument ter terechtzitting dat één en ander zeer snel zou kunnen gaan.

2.2.3. Het hoogdringend karakter van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt niet aangetoond.

2.3. Bijgevolg is niet voldaan aan de eerste van de drie cumulatieve voorwaarden. Deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend zesentwintig door:

A. WIJNANTS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. DECUYPER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DECUYPER

A. WIJNANTS